

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA (EU) 2017/1852

z dne 10. oktobra 2017

o mehanizmih za reševanje davčnih sporov v Evropski uniji

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Primeri, ko različne države članice različno razlagajo ali uporabljajo določbe dvostranskih davčnih sporazumov in konvencij ali Konvencijo o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij (90/436/EGS) ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: konvencija Unije o arbitraži), lahko povzročajo resne davčne ovire za podjetja, ki poslujejo čezmejno. Ustvarjajo čezmerne davčne obremenitve za podjetja in utegnejo povzročiti izkrivljanje in neučinkovitost gospodarstva ter negativno vplivati na čezmejne naložbe in rast.
- (2) Zato morajo v Uniji obstajati mehanizmi, ki zagotavljajo učinkovito reševanje sporov v zvezi z razlago in uporabo takih dvostranskih davčnih pogodb in konvencije Unije o arbitraži, zlasti sporov, ki vodijo k dvojnemu obdavčevanju.
- (3) Obstoječi mehanizmi iz dvostranskih davčnih pogodb in konvencija Unije o arbitraži ne zagotavljajo pravočasnega učinkovitega reševanja takih sporov v vseh primerih. Med spremljanjem, ki je v konvenciji Unije o arbitraži določeno kot del izvajanja konvencije, so se pokazale nekatere pomembne pomanjkljivosti, zlasti glede dostopa do postopka ter trajanja in uspešnosti zaključka postopka.
- (4) Da bi ustvarili pravičnejše davčno okolje, je treba izboljšati pravila o preglednosti in okrepiti ukrepe proti izogibanju davkom. Hkrati je treba v duhu poštenega sistema obdavčitve zagotoviti celovitost, učinkovitost in trajnost mehanizmov za reševanje sporov. Mehanizme za reševanje sporov je treba izboljšati tudi zato, ker bi se

⁽¹⁾ Mnenje z dne 6. julija 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje z dne 22. februarja 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 225, 20.8.1990, str. 10.

zaradi rednejših in bolj ciljno usmerjenih revizij, ki so jih uvedle davčne uprave, lahko povečalo število sporov glede dvojnega ali večkratnega obdavčevanja s potencialno visokimi vrednostmi.

- (5) Uvedba uspešnega in učinkovitega okvira za reševanje davčnih sporov, ki bo zagotavljal pravno varnost in podjetjem prijazno okolje za naložbe, je torej bistven ukrep pri doseganju pravičnih in učinkovitih davčnih sistemov v Uniji. Z mehanizmi za reševanje sporov bi bilo treba vzpostaviti tudi harmoniziran in pregleden okvir za reševanje sporov, kar bi moralo koristiti vsem davčnim zavezancem.
- (6) Rešitve sporov bi morale veljati za različne razlage in uporabo dvostranskih davčnih pogodb in konvencije Unije o arbitraži, zlasti za različne razlage in uporabo, ki privedejo do dvojnega obdavčenja. To bi bilo treba doseči s postopkom, v katerem bi bil prvi korak, da se zadeva predloži davčnim organom zadevnih držav članic, da bi spor rešili s postopkom medsebojnega dogovora. Države članice bi bilo treba spodbujati, da v zaključnih fazah postopka medsebojnega dogovora uporabijo nezavezujoče alternativne oblike reševanja sporov, kot sta mediacija ali sprava. Če tak dogovor v določenem času ni dosežen, bi bilo treba zadevo obravnavati v okviru postopka reševanja spora. Pri izbiri metode za reševanje spora bi morala obstajati prožnost; mogoča bi morala biti uporaba *ad hoc* struktur ali stalnejših struktur. Postopki reševanja spora bi lahko potekali v okviru svetovalne komisije, ki bi jo sestavljali predstavniki zadevnih davčnih organov ter ugledne neodvisne osebe, ali pa bi potekali v okviru komisije za alternativno reševanje sporov (z zadnjo izbiro bi se zagotovila prožnost pri izbiri načina reševanja spora). Po potrebi bi lahko države članice z dvostranskim sporazumom izbrale kakršno koli drugo vrsto postopka reševanja spora, kot na primer arbitražni postopek na podlagi končne ponudbe (sicer znan kot arbitražna na podlagi zadnje najboljše ponudbe), da se spor reši na zavezujoč način. Davčni organi bi morali sprejeti končno zavezujočo odločitev ob sklicevanju na mnenje svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov.
- (7) Izboljšani mehanizem za reševanje sporov bi moral temeljiti na obstoječih sistemih Unije, tudi konvenciji Unije o arbitraži. Vendar bi moralo biti področje uporabe te direktive širše od področja uporabe konvencije Unije o arbitraži, ki je omejena le na spore glede transference cen in pripisovanje dobička stalnim poslovnim enotam. Ta direktiva bi se morala uporabljati za vse davčne zavezance, ki so zavezani k plačilu davkov na dohodek in kapital, ki jih urejajo dvostranske davčne pogodbe in konvencija Unije o arbitraži. Hkrati bi moralo biti upravno breme pri uporabi postopka reševanja sporov manjše za posameznike ter mikro, mala in srednja podjetja. Poleg tega bi bilo treba okrepiti fazo reševanja sporov. Zlasti je treba omejiti trajanje postopkov reševanja sporov glede dvojnega obdavčevanja ter določiti pogoje glede postopka reševanja spora za davčne zavezance.
- (8) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (9) Ta Direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so opredeljena zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Namen te direktive je zlasti zagotoviti dosledno spoštovanje pravice do poštenega sojenja in svobode gospodarske pobude.
- (10) Ker cilja te direktive, to je vzpostavitev uspešnega in učinkovitega postopka reševanja sporov v okviru pravičnega delovanja notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč ga je zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (11) Komisija bi morala pregledati uporabo te direktive po petih letih, države članice pa bi morale Komisiji zagotoviti ustrezne prispevke v podporo temu pregledu –

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta direktiva določa pravila o mehanizmu za reševanje sporov med državami članicami, kadar ti izhajajo iz razlage in uporabe sporazumov in konvencij, ki določajo odpravo dvojnega obdavčevanja dohodkov in, kadar je to ustrezno, kapitala. Določa tudi pravice in obveznosti zadevnih oseb v primeru takšnih sporov. Za namene te direktive se zadeva, ki privede do takšnih sporov, imenuje „vprašanje spora“.

Člen 2

Opredelitve pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „pristojni organ“ pomeni organ države članice, ki ga je kot takega določila zadevna država članica;
- (b) „pristojno sodišče“ pomeni sodišče ali drugi organ države članice, ki ga je določila zadevna država članica;
- (c) „dvojno obdavčevanje“ pomeni obračunavanje davkov, ki jih ureja sporazum ali konvencija iz člena 1, s strani dveh (ali več) držav članic za isti obdavčljivi dohodek ali kapital, kadar to povzroči (i) dodatno davčno obremenitev, (ii) povečanje obveznosti za davek ali (iii) odpravo ali zmanjšanje izgub, ki bi se lahko uporabili za odbitek od obdavčljivega dobička;
- (d) „zadevna oseba“ pomeni katero koli osebo, vključno s posameznikom, ki je v državi članici rezident za davčne namene in na obdavčenje katere vprašanje spora neposredno vpliva.

2. Razen če ni določeno drugače, imajo izrazi, ki niso opredeljeni v tej direktivi, enak pomen kot ga imajo v tistem trenutku v ustreznem sporazumu ali konvenciji iz člena 1, ki se uporablja na datum prejema prvega uradnega obvestila o ukrepu, ki je privedel ali bo privedel do vprašanja spora. Če v takem sporazumu ali konvenciji ni opredelitve, imajo neopredeljeni izrazi enak pomen, kot ga imajo v tistem trenutku v pravu zadevne države članice za namene davkov, za katere se uporablja navedeni sporazum ali konvencija, pri čemer pomen v skladu z veljavno davčno zakonodajo te države članice prevlada nad pomenom izraza v skladu z drugimi zakoni te države članice.

Člen 3

Pritožba

1. Vsaka zadevna oseba ima pravico, da pri vsakem od pristojnih organov vsake zadevne države članice vloži pritožbo glede vprašanja spora in zahteva njegovo rešitev. Pritožba se vloži v treh letih po prejemu prvega uradnega obvestila o ukrepu, ki je oziroma bo privedel do vprašanja spora, ne glede na to, ali zadevna oseba uporablja pravna sredstva, ki so na voljo v nacionalnem pravu zadevnih držav članic. Zadevna oseba takšno pritožbo z istimi podatki predloži istočasno vsem pristojnim organom in v pritožbi navede, katere druge države članice pritožba zadeva. Zadevna oseba zagotovi, da vsaka zadevna država članica prejme pritožbo vsaj v enem od naslednjih jezikov:

- (a) v enem od uradnih jezikov te države članice v skladu z nacionalnim pravom ali
- (b) v katerem koli drugem jeziku, ki ga ta država članica sprejme v ta namen.

2. Vsak pristojni organ v dveh mesecih od prejema pritožbe potrdi njen prejem. Vsak pristojni organ o prejemu pritožbe v dveh mesecih od njenega prejema obvesti tudi pristojne organe drugih zadevnih držav članic. Pristojni organi istočasno drug drugega obvestijo o jeziku(-ih), ki ga (jih) nameravajo uporabljati za komunikacijo med zadevnimi postopki v primeru.

3. Pritožba je dopustna samo, če zadevna oseba, ki vloži pritožbo, kot prvi korak pristojnim organom vseh zadevnih držav članic predloži naslednje informacije:

- (a) ime, naslov, davčno številko in druge podatke, ki so potrebni za identifikacijo zadevne osebe, ki je vložila pritožbo pri pristojnih organih, ter morebitnih drugih oseb, ki jih to zadeva;
- (b) zadevna davčna obdobja;
- (c) podrobnosti o upoštevanih dejstvih in okoliščinah primera (vključno s podrobnostmi o strukturi transakcije in razmerij med zadevno osebo in drugimi strankami zadevnih transakcij ter vključno z dejstvi, določenimi v dobri veri v medsebojno zavezujočem dogovoru med zadevno osebo in davčno upravo, kadar je to ustrezno) ter natančneje o naravi in datumu ukrepov, zaradi katerih je prišlo do vprašanja spora (po potrebi vključno s podrobnostmi o istem dohodku, prejetem v drugi državi članici, in o vključitvi takšnega dohodka v obdavčljivi dohodek v drugi državi članici ter podrobnostmi o davku, ki je bil ali bo obračunan v zvezi s takšnimi dohodki v drugi državi članici) ter s tem povezanih zneskih v valutah zadevnih držav članic, vključno s kopijami morebitnih dokazil;
- (d) sklicevanje na nacionalne predpise, ki se uporabljajo, in sporazum ali konvencijo iz člena 1; kadar se uporablja več kot en sporazum ali konvencija, zadevna oseba, ki vloži pritožbo, navede, kateri sporazum ali konvencija se razlaga v povezavi z zadevnim vprašanjem spora. Takšen sporazum ali konvencija velja za sporazum ali konvencijo, ki se uporablja za namene te direktive;
- (e) naslednje informacije, ki jih predloži zadevna oseba, ki je vložila pritožbo pri pristojnih organih, vključno s kopijami morebitnih dokazil:
 - (i) pojasnilo, zakaj zadevna oseba meni, da obstaja vprašanje spora;
 - (ii) podrobnosti o morebitnih pritožbah in pravnih postopkih, ki jih je zadevna oseba začela v zvezi z zadevnimi transakcijami, ter morebitnih sodnih odločbah, ki zadevajo vprašanje spora;
 - (iii) zaveza zadevne osebe, da bo čim bolj popolno in čim hitreje odgovorila na vse ustrezne zahteve pristojnih organov ter na zahtevo pristojnih organov predložila vso dokumentacijo;
 - (iv) izvod končne odločitve o odmeri davka v obliki končnega uradnega obvestila o odmeri davka, poročila davčne revizije ali drugega enakovrednega dokumenta, ki utemljuje vprašanje spora, in izvod drugih dokumentov, ki so jih davčni organi izdali v zvezi z vprašanjem spora, kadar je to ustrezno;
 - (v) informacije o morebitnih pritožbah, ki jih je zadevna oseba vložila v okviru drugega postopka medsebojnega dogovora ali drugega postopka reševanja sporov, kakor je določeno v členu 16(5), in izrecna zaveza zadevne osebe, da bo, če je to ustrezno, spoštovala določbe člena 16(5).
- (f) vse specifične dodatne informacije, ki jih zahtevajo pristojni organi, in za katere se meni, da so potrebne za temeljito obravnavo te zadeve.

4. Pristojni organi vsake od zadevnih držav članic lahko zahtevajo informacije iz točke (f) odstavka 3 v treh mesecih od prejema pritožbe. Pristojni organi lahko zatem v okviru postopka medsebojnega dogovora iz člena 4 zahtevajo dodatne informacije, če menijo, da je to potrebno. Nacionalno pravo se uporablja za varovanje informacij in varstvo trgovinskih, poslovnih, industrijskih ali poklicnih skrivnosti oziroma trgovinskih postopkov.

Zadevna oseba, ki prejme zahtevo v skladu s točko (f) odstavka 3, se nanjo odzove v treh mesecih po prejemu. Izvod tega odgovora hkrati pošlje tudi pristojnim organom drugih zadevnih držav članic.

5. Pristojni organi vseh zadevnih držav članic sprejmejo odločitev o sprejetju ali zavrnitvi pritožbe v šestih mesecih od prejema pritožbe ali v šestih mesecih od prejema informacij iz točke (f) odstavka 3, karkoli nastopi pozneje. Pristojni organi o svoji odločitvi brez odlašanja obvestijo zadevno osebo in pristojne organe drugih držav članic.

Pristojni organ se lahko odloči, da v šestih mesecih od prejema pritožbe ali v šestih mesecih od prejema informacij iz točke (f) odstavka 3, karkoli nastopi pozneje, vprašanje spora reši enostransko brez vključitve drugih pristojnih organov zadevnih držav članic. V tem primeru zadevni pristojni organ o tem brez odlašanja uradno obvesti zadevno osebo in druge pristojne organe zadevnih držav članic, s čimer se postopki na podlagi te direktive zaključijo.

6. Zadevna oseba, ki želi pritožbo umakniti, istočasno predloži pisno obvestilo o umiku vsem pristojnim organom zadevnih držav članic. S takšnim uradnim obvestilom se vsi postopki na podlagi te direktive zaključijo s takojšnjim učinkom. Pristojni organi držav članic, ki prejmejo takšno uradno obvestilo brez odlašanja obvestijo druge pristojne organe zadevnih držav članic o zaključku postopkov.

Če iz kakršnih koli razlogov vprašanje spora preneha obstajati, se s takojšnjim učinkom zaključijo vsi postopki iz te direktive, pristojni organi zadevnih držav članic pa zadevne osebe brez odlašanja obvestijo o tem stanju in splošnih razlogih zanj.

Člen 4

Postopek medsebojnega dogovora

1. Kadar pristojni organi zadevnih držav članic sprejmejo pritožbo, si prizadevajo vprašanja spora rešiti z medsebojnim dogovorom v dveh letih od zadnjega uradnega obvestila ene od držav članic o odločitvi o sprejetju pritožbe.

Obdobje dveh let iz prvega pododstavka se lahko na zahtevo pristojnega organa zadevne države članice, naslovljeno na vse druge pristojne organe zadevnih držav članic, podaljša še za največ eno leto, če pristojni organ prosilec tako zahtevo pisno utemelji.

2. Ko pristojni organi držav članic dosežejo dogovor o rešitvi vprašanja spora v roku iz odstavka 1, pristojni organ vsake od zadevnih držav članic o tem dogovoru brez odlašanja uradno obvesti zadevno osebo na podlagi odločitve, ki organ zavezuje in je za zadevno osebo izvršljiva, če ta odločitev sprejme in se odpove pravici do vseh drugih pravnih sredstev, kadar je to ustrezno. Če so postopki v zvezi z drugimi pravnimi sredstvi že začeli teči, postane odločitev zavezujoča in izvršljiva šele, ko zadevna oseba pristojnim organom zadevnih držav članic dokaže, da je sprejela ukrepe za zaključek teh postopkov. Takšno dokazilo se predloži najpozneje šestdeset dni od datuma, ko je bila zadevna oseba uradno obveščena o takšnem dogovoru. Odločitev se izvrši brez odlašanja ne glede na morebitne roke, ki jih določa nacionalno pravo zadevnih držav članic.

3. Če pristojni organi zadevnih držav članic ne dosežejo dogovora o rešitvi vprašanja spora v roku iz odstavka 1, pristojni organ vsake od zadevnih držav članic zadevno osebo obvesti o splošnih razlogih za neuspeh pri doseganju dogovora.

Člen 5

Odločitev pristojnega organa o pritožbi

1. Pristojni organi zadevnih držav članic se lahko v roku iz člena 3(5) odločijo zavrniti pritožbo, če:

- (a) pritožba ne vsebuje informacij, zahtevanih v skladu s členom 3(3) (vključno z informacijami, zahtevanimi v skladu s členom 3(3)(f), ki niso bile predložene v roku, določenem v členu 3(4));
- (b) ni vprašanja spora ali
- (c) pritožba ni bila vložena v triletnem obdobju iz člena 3(1).

Pristojni organ v obvestilu zadevni osebi v skladu z določbami člena 3(5) predstavi splošne razloge za takšno zavrnitev.

2. Kadar pristojni organ zadevne države članice v roku, določenem v členu 3(5), ne sprejme odločitve glede pritožbe, se šteje, da je ta pristojni organ pritožbo sprejel.

3. V primeru, da so vsi pristojni organi zadevnih držav članic zavrnilo pritožbo, se lahko zadevna oseba pritoži zoper odločitev pristojnih organov zadevnih držav članic v skladu z nacionalnimi pravili. Zadevna oseba, ki koristi to pravico do pritožbe, ne more vložiti zahteve v skladu s členom 6(1)(a):

- (a) dokler se je v skladu z zakonodajo zadevne države članice zoper odločitev še mogoče pritožiti;
- (b) dokler se je zoper zavrnitev v okviru pritožbenega postopka zadevne države članice še mogoče pritožiti ali
- (c) če je bila odločitev o zavrnitvi potrjena v pritožbenem postopku iz točke (a), vendar pa v eni od zadevnih držav članic ni mogoče odstopati od odločitve zadevnega sodišča ali drugih sodnih organov.

Če je zadevna oseba uveljavljala pravico do pritožbe, se odločitev zadevnega sodišča ali drugega sodnega organa obravnava v smislu člena 6(1)(a).

Člen 6

Reševanje sporov pred svetovalno komisijo

1. Pristojni organi zadevnih držav članic na zahtevo zadevne osebe ustanovijo svetovalno komisijo v skladu s členom 8, če

- (a) pritožbo, ki jo je vložila ta zadevna oseba, v skladu s členom 5(1) zavrne vsaj eden – vendar ne vsi – pristojni organi zadevnih držav članic ali
- (b) so pristojni organi zadevnih držav članic sprejeli pritožbo, ki jo je vložila zadevna oseba, vendar pa se niso uspeli sporazumeti o tem, kako z medsebojnim dogovorom rešiti vprašanje spora v roku iz člena 4(1).

Zadevna oseba lahko takšno zahtevo predloži le, če v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili o zavrnitvi iz člena 5(1): pritožbe ni mogoče vložiti, v teku ni nobenega pritožbenega postopka ali se je zadevna oseba uradno odrekla svoji pravici do pritožbe. Zahteva vključuje izjavo o tem.

Zadevna oseba vloži pisno zahtevo o ustanovitvi svetovalne komisije najpozneje v 50 dneh od datuma prejema uradnega obvestila na podlagi člena 3(5) ali 4(3) ali 50 dni od datuma izreka odločitve zadevnega sodišča ali sodnega organa iz člena 5(3), odvisno od primera. Svetovalna komisija se ustanovi najpozneje v 120 dneh od prejema takšne zahteve; predsedujoči o tem brez odlašanja obvesti zadevno osebo.

2. Svetovalna komisija, ustanovljena v primeru iz točke (a) odstavka 1, sprejme odločitev o sprejetju pritožbe v šestih mesecih od datuma njene ustanovitve. Pristojne organe o svoji odločitvi uradno obvesti v tridesetih dneh po njenem sprejetju.

Kadar svetovalna komisija potrdi, da so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 3, se na zahtevo enega od pristojnih organov začne postopek medsebojnega dogovora iz člena 4. Zadevni pristojni organ o tej zahtevi uradno obvesti svetovalno komisijo, druge zadevne pristojne organe in zadevno osebo. Obdobje iz člena 4(1) začne teči od datuma uradnega obvestila o odločitvi svetovalne komisije glede dopustnosti pritožbe.

Kadar v šestdesetih dneh od datuma uradnega obvestila o odločitvi svetovalne komisije noben pristojni organ ne zahteva sprožitve postopka medsebojnega dogovora, svetovalna komisija da mnenje o tem, kako rešiti vprašanja spora, kot je določeno v členu 14(1). V takšnem primeru se za namene člena 14(1) šteje, da je bila svetovalna komisija ustanovljena na dan, ko se je navedenih šestdeset dni izteklo.

3. V primeru točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena svetovalna komisija predloži mnenje o tem, kako rešiti vprašanje spora, v skladu s členom 14(1).

Člen 7

Imenovanja s strani pristojnih sodišč ali nacionalnega organa za imenovanja

1. Če svetovalna komisija ni ustanovljena v obdobju iz člena 6(1), države članice zagotovijo, da se lahko ustrezna zadevna oseba obrne na pristojno sodišče ali na kateri koli drug organ ali osebo, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo pristojna za izvajanje takšne funkcije (nacionalni organ za imenovanja), da se ustanovi svetovalna komisija.

Kadar pristojni organ države članice ne imenuje vsaj ene ugledne neodvisne osebe in njenega namestnika, lahko ustrezna zadevna oseba od pristojnega sodišča ali nacionalnega organa za imenovanja v tej državi članici zahteva, da to imenuje ugledno neodvisno osebo in namestnika s seznama iz člena 9.

Če tega ne storijo pristojni organi vseh zadevnih držav članic, lahko zadevna oseba od pristojnega sodišča ali nacionalnega organa za imenovanja v vsaki državi članici zahteva, da imenuje dve ugledni neodvisni osebi s seznama iz člena 9. Tako imenovane ugledne neodvisne osebe določijo predsednika z žrebom imen s seznama neodvisnih oseb v skladu s členom 8(3).

Če je v postopek vključena več kot ena zadevna oseba, te vložijo vlogo za imenovanje uglednih neodvisnih oseb in njihovih namestnikov vsaka v svoji državi prebivališča, če pa je vključena samo ena zadevna oseba, ta tako vlogo vloži v državah članicah, katerih pristojni organi niso imenovali najmanj ene ugledne neodvisne osebe in njenega namestnika.

2. Zahteva za imenovanje neodvisnih oseb in njihovih namestnikov na podlagi odstavka 1 tega člena se predloži pristojnemu sodišču države članice ali nacionalnemu organu za imenovanja šele po koncu 120-dnevnega obdobja iz člena 6(1) in v tridesetih dneh po koncu navedenega obdobja.

3. Pristojno sodišče ali nacionalni organ za imenovanja sprejme odločitev na podlagi odstavka 1 in o njej uradno obvesti vložnika. Pred pristojnim sodiščem se za imenovanje neodvisnih oseb, kadar teh ne imenujejo države članice, uporablja isti postopek, kot se uporablja v skladu z nacionalnimi pravili pri arbitraži v civilnih in gospodarskih zadevah, ki se uporablja, kadar sodišče ali nacionalni organ za imenovanja imenuje arbitra v primerih, v katerih se stranki o tem ne moreta dogovoriti. Pristojno sodišče ali nacionalni organ za imenovanja v državi članici obvesti pristojni organ te države članice, ki nato brez odlašanja obvesti pristojni organ druge zadevne države članice. Pristojni organ države članice, ki prvotno ni imenoval ugledne neodvisne osebe in njenega namestnika, se ima pravico pritožiti zoper odločitev sodišča ali nacionalnega organa za imenovanja v tej državi članici, pod pogojem, da ima pristojni organ to pravico v skladu z nacionalnim pravom. V primeru zavrnitve ima vložnik pravico do pritožbe zoper odločitev sodišča v skladu z nacionalnimi postopkovnimi pravili.

Člen 8

Svetovalna komisija

1. Svetovalno komisijo iz člena 6 sestavljajo:

(a) predsednik;

(b) en predstavnik vsakega zadevnega pristojnega organa. Če se pristojni organi strinjajo, je mogoče število teh predstavnikov povečati na dva iz vsakega pristojnega organa;

(c) ena ugledna neodvisna oseba, ki jo imenuje vsak pristojni organ zadevnih držav članic s seznama iz člena 9. Če se pristojni organi strinjajo, je mogoče število teh oseb povečati na dve iz vsakega pristojnega organa.

2. O pravilih za imenovanje uglednih neodvisnih oseb se dogovorijo pristojni organi zadevnih držav članic. Po imenovanju uglednih neodvisnih oseb se za vsako od njih v skladu s pravili za imenovanje uglednih neodvisnih oseb imenuje namestnik za primere, ko neodvisna oseba ne bi mogla opravljati svojih dolžnosti.

3. Če pravila za imenovanje uglednih neodvisnih oseb niso bila dogovorjena v skladu z odstavkom 2, so takšne osebe imenovane z žrebom.

4. Pristojni organ katere koli zadevne države članice lahko – razen v primerih, ko je ugledne neodvisne osebe imenovalo pristojno sodišče ali nacionalni organ za imenovanja v skladu s členom 7(1) – nasprotuje imenovanju katere koli ugledne neodvisne osebe zaradi razlogov, o katerih so se zadevni pristojni organi vnaprej dogovorili, ali zaradi naslednjih razlogov:

- (a) ta oseba je pripadnica ene od zadevnih davčnih uprav ali deluje v njenem imenu oziroma je v zadnjih treh letih bila v takšnem položaju;
- (b) ta oseba je imela kadar koli v zadnjih petih letih pred dnevom svojega imenovanja ali še ima v lasti pomemben delež katere koli zadevne osebe, glasovalno pravico v njej, je bila pri njej zaposlena ali je bila njena svetovalka;
- (c) pri tej osebi ni zadostnega zagotovila za objektivnost pri reševanju spora ali sporov, o katerih se bo odločalo;
- (d) ta oseba je zaposlena pri podjetju za davčno svetovanje ali se kako drugače profesionalno ukvarja z davčnim svetovanjem ali je bila v takšnem položaju kadar koli v obdobju najmanj treh let pred datumom svojega imenovanja.

5. Pristojni organ zadevne države članice lahko od ugledne osebe, imenovane v skladu z odstavkom 2 ali 3, ali njenega namestnika zahteva, da razkrije vse svoje interese, razmerja ali druge zadeve, ki bi lahko vplivali na njeno neodvisnost ali nepristranskost ali ki bi lahko utemeljeno ustvarjali vtis pristranskosti v postopkih.

Ugledna neodvisna oseba, ki je članica navedene svetovalne komisije, v dvanajstih mesecih po tem, ko je komisija izdala odločitev, ne sme biti v položaju, zaradi katerega bi pristojni organ – če bi bila navedena oseba v takem položaju ob imenovanju v to isto svetovalno komisijo – lahko nasprotoval njenemu imenovanju, kot je določeno v tem odstavku.

6. Predstavniki pristojnih organov in ugledne neodvisne osebe, imenovane v skladu z odstavkom 1 tega člena, izmed oseb s seznama iz člena 9 izvolijo predsednika. Če se navedeni predstavniki vseh pristojnih organov in ugledne neodvisne osebe niso dogovorili drugače, je predsednik sodnik.

Člen 9

Seznam uglednih neodvisnih oseb

1. Na seznamu uglednih neodvisnih oseb so vse ugledne neodvisne osebe, ki so jih imenovala države članice. V ta namen vsaka država članica imenuje vsaj tri posameznike, ki so usposobljeni in neodvisni ter lahko delujejo nepristransko in neoporečno.

2. Vsaka država članica Komisiji prikladi imena uglednih neodvisnih oseb, ki jih je imenovala. Prav tako vsaka država članica Komisiji sporoči popolne in ažurne informacije o njihovem poklicnem in akademskem ozadju, o njihovi usposobljenosti, njihovem strokovnem znanju in morebitnemu navzkrižju interesov. Države članice lahko pri prigrisatvi določijo, katere od teh oseb so lahko imenovane za predsednika.

3. Države članice Komisijo brez odlašanja obvestijo o vseh spremembah seznama uglednih neodvisnih oseb.

Vsaka država članica mora vzpostaviti postopke, s katerimi lahko s seznama uglednih neodvisnih oseb črta katero koli osebo, ki jo je imenovala, če ta oseba ni več neodvisna.

Kadar država članica ob upoštevanju ustreznih določb tega člena utemeljeno domneva, da določena oseba ni neodvisna, in zato nasprotuje temu, da bi bila še naprej na seznamu uglednih neodvisnih oseb, o tem obvesti Komisijo in v ta namen predloži ustrezne dokaze. Komisija nato o tem nasprotovanju in dokazih obvesti državo članico, ki je tako osebo imenovala. Slednja na podlagi nasprotovanja in dokazov v ta namen v šestih mesecih sprejme potrebne ukrepe ter preuči pritožbo in odloči, ali bo navedena oseba ostala na seznamu ali pa bo z njega črtana. Država članica o tem nato brez odlašanja uradno obvesti Komisijo.

Člen 10

Komisija za alternativno reševanje sporov

1. Pristojni organi zadevnih držav članic se lahko dogovorijo, da bodo za podajo mnenja o tem, kako rešiti vprašanje spora, v skladu s členom 14 namesto svetovalne komisije ustanovili komisijo za alternativno reševanje sporov. Pristojni organi držav članic se lahko dogovorijo tudi za ustanovitev komisije za alternativno reševanje sporov v obliki odbora, ki je trajen (v nadaljnjem besedilu: stalni odbor).

2. Komisija za alternativno reševanje sporov se lahko od svetovalne komisije razlikuje v sestavi in obliki, razen kar zadeva pravila o neodvisnosti njenih članov iz člena 8(4) in (5).

Komisija za alternativno reševanje sporov lahko po potrebi uporabi kateri koli postopek ali metodo reševanja sporov za rešitev vprašanja spora na zavezujoč način. Kot alternativo vrsti postopka reševanja sporov, ki ga svetovalna komisija uporablja na podlagi člena 8, tj. postopku neodvisnega mnenja, se lahko pristojni organi zadevnih držav članic na podlagi tega člena dogovorijo, da bo komisija za alternativno reševanje sporov uporabila drugo vrsto postopka reševanja sporov, med drugim arbitražni postopek na podlagi končne ponudbe (sicer znan kot arbitražna na podlagi zadnje najboljše ponudbe).

3. Pristojni organi zadevnih držav članic se dogovorijo o pravilniku o delovanju v skladu s členom 11.

4. Razen če ni v pravilniku o delovanju iz člena 11 dogovorjeno drugače, se za komisijo za alternativno reševanje sporov uporabljata člena 12 in 13.

Člen 11

Pravilnik o delovanju

1. Države članice poskrbijo, da vsak pristojni organ zadevnih držav članic v 120 dneh, kot je določeno v členu 6(1), zadevno osebo uradno obvesti o:

- (a) pravilniku o delovanju svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov;
- (b) datumu, do katerega bo sprejeto mnenje o reševanju vprašanja spora;
- (c) sklicevanju na morebitne veljavne pravne določbe nacionalnega prava držav članic in morebitne veljavne sporazume ali konvencije.

2. Pravilnik o delovanju podpišejo pristojni organi držav članic, vpletenih v spor.

Pravilnik o delovanju določa zlasti:

- (a) opis in značilnosti vprašanja spora;
- (b) mandat, o katerem se pristojni organi držav članic dogovorijo v zvezi s pravnimi in dejanskimi vprašanji, ki jih je treba rešiti;
- (c) obliko organa za reševanje spora, ki je svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov, ter vrsto postopka za alternativno reševanje sporov, če se ta postopek razlikuje od postopka neodvisnega mnenja, ki ga uporablja svetovalna komisija;
- (d) časovni okvir postopka za reševanje sporov;
- (e) sestavo svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov (vključno s številom in imeni članov, podrobnostmi o njihovi usposobljenosti in kvalifikacijah ter nasprotji interesov, ki so jih razkrili);
- (f) pravila za udeležbo zadevnih oseb in tretjih strani v postopku, izmenjavo memorandumov, podatke in dokaze, stroške, vrsto postopka reševanja sporov in vse druge ustrezne postopkovne ali organizacijske vidike;
- (g) logistične ureditve za postopke in podajo mnenja svetovalne komisije.

Če se svetovalna komisija ustanovi zaradi podaje mnenja na podlagi točke (a) prvega pododstavka člena 6(1), se v pravilniku o delovanju določijo le informacije iz točk (a), (d), (e) in (f) drugega pododstavka člena 11(2).

3. Komisija z izvedbenimi akti določi standardni pravilnik o delovanju na podlagi določb iz drugega pododstavka odstavka 2 tega člena. Tak standardni pravilnik o delovanju se uporablja, če je pravilnik o delovanju nepopoln ali zadevna oseba o njem ni bila uradno obveščena. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 20(2).

4. Kadar pristojni organi zadevne osebe uradno ne obvestijo o pravilniku o delovanju v skladu z odstavkoma 1 in 2, neodvisne osebe in predsednik dopolnijo pravilnik o delovanju na podlagi standardnega pravilnika iz odstavka 3 in ga pošljejo zadevni osebi v dveh tednih od datuma ustanovitve svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov. Kadar se neodvisne osebe in predsednik ne dogovorijo o pravilniku o delovanju ali ga zadevne osebe uradno ne obvestijo o njih, se lahko zadevna oseba ali osebe obrnejo na pristojno sodišče v eni od zadevnih držav članic, da bi to odredilo izvajanje pravilnika o delovanju.

Člen 12

Stroški postopka

1. Razen v primerih iz odstavka 2 in če se pristojni organi držav članic niso dogovorili drugače, si države članice enakomerno porazdelijo naslednje stroške:

- (a) stroške uglednih neodvisnih oseb v znesku, ki je enak povprečju običajnega zneska, povrnjenega visokim državnim uradnikom zadevnih držav članic, in
- (b) po potrebi honorarje neodvisnih oseb, ki so omejeni na 1 000 EUR na osebo za vsak sejni dan svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov.

Države članice ne krijejo stroškov zadevne osebe.

2. Kadar zadevna oseba predloži:

- (a) uradno obvestilo o umiku pritožbe, kot je določeno v členu 3(6), ali
- (b) zahtevo v skladu z določbami člena 6(1), potem ko je bila njena pritožba zavrnjena v skladu s členom 5(1) in je svetovalna komisija odločila, da so jo zadevni pristojni organi utemeljeno zavrnil, in

in kadar se pristojni organi zadevnih držav članic s tem strinjajo, vse stroške iz točk (a) in (b) odstavka 1 krije zadevna oseba.

Člen 13

Informacije, dokazi in obravnava

1. Za namene postopka iz člena 6 lahko – če se pristojni organi zadevnih držav članic s tem strinjajo – zadevna oseba ali osebe svetovalni komisiji ali komisiji za alternativno reševanje sporov predložijo vse informacije, dokaze ali dokumente, ki bi lahko bili pomembni za odločitev. Zadevna oseba ali osebe in pristojni organi zadevnih držav članic na zahtevo svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov predložijo vse informacije, dokaze ali dokumente. Vendar lahko ti pristojni organi v naslednjih primerih zavrnejo predložitev informacij svetovalni komisiji:

- (a) za pridobitev informacij bi bilo treba izvesti upravne ukrepe, ki bi bili v nasprotju z nacionalni pravom;
- (b) informacij v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice ni mogoče pridobiti;
- (c) informacije se nanašajo na trgovinsko, poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost oziroma trgovinski postopek;
- (d) razkritje informacij je v nasprotju z javnim redom.

2. Zadevne osebe lahko na lastno zahtevo in s privolitvijo pristojnih organov zadevnih držav članic osebno ali prek zastopnika nastopijo pred svetovalno komisijo ali pred komisijo za alternativno reševanje sporov. Zadevne osebe morajo na zahtevo svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov osebno ali prek zastopnika nastopiti pred zadevno komisijo.

3. Za ugledne neodvisne osebe ali katere koli druge člane veljajo pravila o poslovni skrivnosti glede informacij, s katerimi se seznanijo, kadar delujejo kot člani svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov, v skladu z nacionalnim pravom vsake zadevne države članice. Zadevne osebe in, kjer je to ustrezno, njihovi namestniki se zavežejo, da bodo vse informacije (tudi o dokumentih), s katerimi se seznanijo med postopkom, obravnavali kot zaupne. Zadevne osebe in njihovi predstavniki dajo izjavo o tem pred pristojnimi organi zadevnih držav članic, če se to v postopku od njih zahteva. Države članice sprejmejo ustrezne kazni za kršitve obveznosti varovanja skrivnosti.

Člen 14

Mnenje svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov

1. Svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov poda svoje mnenje pristojnim organom zadevnih držav članic najpozneje v šestih mesecih po njeni ustanovitvi. To obdobje je mogoče podaljšati za tri mesece, če svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov meni, da bo za pripravo mnenja o vprašanju spora potrebovala več kot šest mesecev. Svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov o takem podaljšanju obvesti pristojne organe zadevnih držav članic in zadevne osebe.

2. Svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov svoje mnenje oblikuje na podlagi določb veljavnega sporazuma ali konvencije iz člena 1 ter vseh veljavnih nacionalnih pravil.

3. Svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov sprejme mnenje z navadno večino svojih članov. Kadar večine ni mogoče doseči, končno mnenje določi glas predsednika. Predsednik sporoči mnenje svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov pristojnim organom.

Člen 15

Končna odločitev

1. Zadevni pristojni organi se v šestih mesecih po tem, ko jih svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov uradno obvesti o svojem mnenju, dogovorijo o tem, kako rešiti vprašanje spora.

2. Pristojni organi lahko sprejmejo odločitev, ki odstopa od mnenja svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov. Če dogovora o tem, kako rešiti vprašanje spora, ne dosežejo, pa jih to mnenje zavezuje.

3. Vsaka država članica poskrbi, da njen pristojni organ zadevno osebo brez odlašanja uradno obvesti o končni odločitvi o rešitvi vprašanja spora. Če tega ne stori v tridesetih dneh od sprejetja odločitve, lahko zadevna oseba z namenom pridobiti končno odločitev v državi članici, v kateri prebiva, vložiti pritožbo v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili.

4. Končna odločitev je za zadevne države članice zavezujoča in ne pomeni precedensa. Končna odločitev je izvršljiva pod pogojem, da jo zadevna oseba ali osebe sprejmejo in se, kadar je to ustrezno, v šestdesetih dneh od dne, ko so bili o končni odločitvi uradno obveščene, odpovejo pravici do uporabe vseh pravnih sredstev na nacionalni ravni.

Razen v primerih, ko pristojno sodišče ali drugi sodni organ zadevne države članice v skladu s svojimi veljavnimi nacionalnimi pravili glede pravnih sredstev in ob uporabi meril iz člena 8 odloči, da zadevna oseba ni neodvisna, se

končna odločitev izvrši v skladu z nacionalnim pravom zadevnih držav članic, ki morajo na podlagi končne odločitve spremeniti svojo obdavčitev ne glede na morebitne roke, ki jih določa nacionalno pravo. Če končna odločitev ni bila izvršena, se lahko zadevna oseba obrne na pristojno sodišče tiste države članice, ki ni poskrbela za izvršitev končne odločitve.

Člen 16

Interakcija z nacionalnimi postopki in odstopanja

1. Dejstvo, da je ukrep, ki ga je sprejela država članica in ki je vprašanje spora, postal dokončen v skladu z nacionalnim pravom, zadevni osebi ne preprečuje, da bi uporabila postopke iz te direktive.
2. Predložitev vprašanja spora v postopek medsebojnega dogovora ali postopek za reševanje sporov v skladu s členom 4 oziroma 6 državi članici ne preprečuje, da bi začela ali nadaljevala sodne postopke, postopke za upravne kazni ali kazenske postopke v zvezi z istimi zadevami.
3. Zadevne osebe lahko uporabijo pravna sredstva, ki so jim na voljo v skladu z nacionalnim pravom zadevnih držav članic. Kadar je zadevna oseba začela postopek, da bi uporabila tako pravno sredstvo, pa začneta roka iz členov 3(5) in 4(1) teči na dan, ko je sodba, izrečena v navedenih postopkih, postala pravnomočna, ko so bili navedeni postopki na kakršen koli drug način dokončno zaključeni ali ko so bili postopki prekinjeni.
4. Kadar je odločitev o vprašanju spora izdalo pristojno sodišče ali drug sodni organ države članice in po nacionalnem pravu te države članice od te odločitve ni mogoče odstopati, lahko ta država članica določi, da:
 - (a) preden so pristojni organi zadevne države članice o tem istem vprašanju spora dosegli dogovor v okviru postopka medsebojnega dogovora iz člena 4, pristojni organ navedene države članice o odločitvi pristojnega sodišča ali drugega sodnega organa uradno obvesti druge pristojne organe zadevnih držav članic, navedeni postopek pa se zaključi na datum tega obvestila;
 - (b) preden je zadevna oseba vložila pritožbo v skladu s členom 6(1), se določbe člena 6(1) ne uporabljajo, če je vprašanje spora ostalo nerešeno do konca postopka medsebojnega dogovora iz člena 4, pristojni organ navedene države članice pa v tem primeru obvesti druge pristojne organe zadevnih držav članic o učinku take odločitve pristojnega sodišča ali drugega sodnega organa;
 - (c) se postopek reševanja spora iz člena 6 zaključi, če je bila odločitev pristojnega sodišča ali drugega sodnega organa sprejeta kadar koli po tem, ko je zadevna oseba vložila zahtevo v skladu s členom 6(1), vendar preden je svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov predložila mnenje pristojnim organom zadevnih držav članic v skladu s členom 14, pristojni organ navedene zadevne države članice pa obvesti druge pristojne organe zadevnih držav članic in svetovalno komisijo ali komisijo za alternativno reševanje sporov o učinku take odločitve pristojnega sodišča ali drugega sodnega organa.
5. Z vložitvijo pritožbe v skladu s členom 3 se prekinajo vsi drugi postopki v teku na podlagi postopka medsebojnega dogovora ali postopkov reševanja sporov v okviru sporazuma ali konvencije, ki se razlaga ali uporablja v povezavi z zadevnim vprašanjem spora. Tak drug postopek v teku v zvezi z zadevnim vprašanjem spora se zaključi z učinkom na dan, ko kateri koli od pristojnih organov zadevnih držav članic prvič prejme pritožbo.
6. Z odstopanjem od člena 6 lahko zadevna država članica zavrne dostop do postopka reševanja spora na podlagi navedenega člena, če so bile v navedeni državi članici naložene kazni zaradi prirejenega dohodka ali kapitala kot posledice davčne goljufije, namernega neplačila ali hude malomarnosti. Kadar so se začeli sodni ali upravni postopki, ki bi lahko privedli do takih kazni, in ti postopki potekajo hkrati s katerim koli postopkom iz te direktive, lahko pristojni organ postopke iz te direktive prekine od dne prejetja pritožbe do dne, ko je znan izid navedenih postopkov.
7. Država članica lahko v posameznem primeru, če vprašanje spora ne zadeva dvojnega obdavčevanja, zavrne dostop do postopka reševanja spora iz člena 6. V takem primeru pristojni organ navedene države članice o tem brez odlašanja obvesti zadevno osebo in pristojne organe drugih zadevnih držav članic.

Člen 17

Posebne določbe za posameznike in mala podjetja

Kadar je zadevna oseba:

- (a) posameznik oziroma
- (b) ni veliko podjetje in ni del velike skupine (kot je določeno v Direktivi 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾),

lahko zadevna oseba vloži pritožbe, odgovore na zahtevo po dodatnih informacijah, umike ali zahteve, kot je določeno v členih 3(1), 3(4), 3(6) oziroma 6(1) (v nadaljnjem besedilu: obvestila), z odstopanjem od teh navedenih določb le pri pristojnem organu države članice, v kateri ima zadevna oseba prebivališče. Pristojni organ te države članice v dveh mesecih po prejemu takšnih obvestil o tem istočasno uradno obvesti pristojne organe vseh drugih zadevnih držav članic. Ko je bilo obvestilo poslano, se šteje, da je zadevna oseba na datum tega uradnega obvestila poslala obvestilo vsem zadevnim državam članicam.

V primeru prejetja dodatnih informacij na podlagi člena 3(4) pristojni organ države članice, ki je prejela dodatne informacije, hkrati pošlje kopijo pristojnim organom vseh drugih zadevnih držav članic. Ko je bila ta kopija poslana, se šteje, da so vse zadevne države članice prejele te dodatne informacije na dan sprejetja teh informacij.

Člen 18

Objava

1. Svetovalne komisije in komisije za alternativno reševanje sporov izdajo svoje mnenje v pisni obliki.
 2. Pristojni organi se lahko dogovorijo, da bodo v celoti objavili končno odločitev iz člena 15, če v to privolijo vse udeležene zadevne osebe.
 3. Če kateri od zadevnih pristojnih organov ali katera od zadevnih oseb ne privoli v objavo končne odločitve v celoti, pristojni organi objavijo njen povzetek. Ta povzetek vsebuje opis spora in vsebine, datum, zadevna davčna obdobja, pravno podlago, gospodarsko panogo ter kratek opis končnega rezultata. Povzetek vsebuje tudi opis uporabljene arbitražne metode.
- Pristojni organi informacije, ki jih je treba objaviti v skladu s prvim pododstavkom, pred objavo pošljejo zadevni osebi. Zadevna oseba lahko najpozneje v šestdesetih dneh po prejemu take informacije od pristojnih organov zahteva, naj ne objavijo informacij, ki se nanašajo na kakršno koli trgovinsko, poslovno, obrtniško ali poklicno skrivnost oziroma trgovinski postopek ali ki so v nasprotju z javnim redom.
4. Komisija z izvedbenimi akti določi standardne obrazce za sporočanje informacij iz odstavkov 2 in 3 tega člena. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 20(2).
 5. Pristojni organi informacije, ki jih je treba objaviti v skladu z odstavkom 3, brez odlašanja predložijo Komisiji.

Člen 19

Vloga Komisije in upravna podpora

1. Komisija na spletu objavi in posodablja seznam pristojnih organov in uglednih neodvisnih oseb iz člena 8(4). Ta seznam vsebuje le imena navedenih oseb.
2. Države članice obvestijo Komisijo o ukrepih, sprejetih za kaznovanje kršitev obveznosti varovanja skrivnosti iz člena 13. Komisija o tem obvesti druge države članice.
3. Komisija vodi centralni register, v katerem so informacije, ki so objavljene v skladu s členoma 18(2) in (3), arhivirane in na voljo na spletu.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktivi Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (ULL 182, 29.6.2013, str. 19).

*Člen 20***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga odbor za reševanje sporov. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

*Člen 21***Pregled**

Komisija do 30. junija 2024 oceni izvajanje te direktive in o tem predloži poročilo Svetu. Poročilu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

*Člen 22***Prenos**

1. Države članice najpozneje do 30. junija 2019 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Besedilo navedenih predpisov nemudoma sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 23***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se za vse pritožbe, vložene od 1. julija 2019 naprej v vprašanih spora glede dohodka ali kapitala, pridobljenega v davčnem letu, ki se začne 1. januarja 2018 ali pozneje. Pristojni organi zadevnih držav članic se lahko kljub temu dogovorijo, da bodo to direktivo uporabljali za pritožbe, vložene pred navedenim datumom, ali za predhodna davčna leta.

*Člen 24***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 10. oktobra 2017

Za Svet
Predsednik
T. TÕNISTE